

Det er der jo ikke tale om mere, for regionerne får afskåret indflydelse på deres egne indtægter. De kan ikke prioritere nogle andre opgaver. De bestemmer ikke, hvilke penge de får og til hvad. Nej, de får alene de penge, som er udmålt af andre med udgangspunkt i, hvad sundhedsministeren mener.

Derfor er det jo selvfølgelig interessant at høre, om der overhovedet er en eneste krone bag det, sundhedsministeren står og siger, nemlig at der gerne må være nogle decentrale sygehuse. Hvorvilket det koster noget, så kommer de bare ikke til at overleve efter det, sundhedsministeren siger.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er ikke bare en krone i det, jeg siger, der er milliarder af kroner i det, jeg siger.

Der er sådan set ikke noget nyt i, at de regionalte forankrede politikere arbejder inden for en økonomisk ramme, som er et spejlbillede af, hvad der er besluttet også her på Christiansborg. Det har jo været et resultat af det aftaleinstituttet, der har været over lang tid, at man år for år har taget stilling til, hvad det er for en realvækst, man vil tillade det danske sundhedsvæsen. Så har der været en opgave i at prioritere de ressourcer og bringe dem bedst muligt i anvendelse. Det gælder nu, og det gælder også fremadrettet.

Jeg vil også gerne lige anholde synspunktet om, at der skulle være markante meromkostninger knyttet til at opretholde en decentral struktur. Det kommer da unægtelig an på, hvordan man angriber området, og her må jeg sige, at jeg er mere enig med Bent Hansen end med fru Pia Gjellerup i, at udfordringen nok består i at gøre to ting på en og samme tid, nemlig at skabe bedre økonomi, bedre behandling, bedre patientsikkerhed og at samle behandlingsformer på færre adresser for så til gengæld at opretholde nært tilbud der, hvor det er fagligt forsvarligt.

Kl. 15.40

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Ole Stavad som medspørger.

Ole Stavad (S):

Nu er det altid meget smart at inddrage en sensens af det, en ikketilstedeværende person har sagt. Det er velkendt, hvis man føler sig lidt klemt i en debat.

Men det, der jo er det nye her, er, og det går jeg ud fra at indenrigs- og sundhedsministeren er enig i, at fremover fra 2007 vil det alene være regeringen, der afgør, hvilke indtægter de nye regioner har, og at muligheden for at omprioritere, som man jo har haft i en vis udstrækning med den bredere portefølje, som amterne har haft, ophører.

Derfor vil jeg godt spørge om to ting: Vil ministeren virkelig påstå, som jeg hørte i den sidste besvarelse, at det at tænke decentralt ikke kan koste lidt ekstra?

Det er jo klart, at hvis ministeren siger, at det gør det ikke, så har han ikke nogen grund til at svare på det andet spørgsmål:

Vil regeringen, når man afsætter den økonomi, som kun regeringen bestemmer, også tage hensyn til, at der er plads til et decentralt sygehusevæsen, som der er et meget stærkt ønske om i befolkningen, og som de fleste kandidater, jeg har hørt, også synes er en målsætning, de gerne vil stræbe efter?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvilke omkostninger knytter sig til at tænke decentralt? Det kommer da sikkert meget an på, hvordan man tænker decentralt. Jeg tror bestemt, der kan tænkes decentralt på en måde, hvor man totalt set også får en bedre driftsøkonomi. Det kan man, hvis man laver en mere intelligent arbejdsfordeling sygehuse imellem, sådan som en række amter jo også har taget skridt til ved at lægge elektive funktioner, f.eks. dagkirurgi, samme specialer på små enheder, som også rent sådan, undskyld sammenligningen, produktionsmæssigt er enheder af en optimal størrelse.

Man kan sagtens forfølge god driftsøkonomi og opretholde decentrale tilbud. Man kan selvfølgelig også vælge en strategi, hvor man bare smører smørret helt tyndt ud over det hele, så man hverken får faglighed eller god økonomi i at have atomiseret sit sundhedsvæsen.

Jeg kan ikke acceptere, at man entydigt kan sige, at en geografistrategi frem for en anden skulle være forbundet med færre eller flere omkostninger. Derfor bliver det en opgave for de nye regionalpolitikere at prioritere de ressourcer, der er til rådighed, bedst muligt med afsæt i de værdier, man nu går til valg på.